Global Storybooks

globalstorybooks.net

ဆင်းဘက်ဝဲ / Simbegwire

✎ Rukia Nantale
Benjamin Mitchley
Naw Thazin Hpway (my)

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
https://creativecommons.org/licenses/by/3.0

ဆင်းဘက်ဝဲ

Simbegwire

✎ Rukia Nantale
Benjamin Mitchley
Naw Thazin Hpway

5

မြန်မာဘာသာ my / English en

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အမေဆုံးသွာတော့ သူတော်တော်ဝမ်းနည်းပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ သူ့သမီးကို အကောင်းဆုံးစောင့်ရှောက်ပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဆင်းလက်ဝဲအမေမရှိလည်း သူတို့ဘာသာပျော်အောင် ခံစားတတ်လာပါတယ်။ မနက်တိုင်းမှာ သူတို့ဟာ တူတူထိုင်ပြီးအရင်နေ့ကအကြောင်းကို ပြောကြပါတယ်။ ညနေခင်းမှာ သူတို့ဟာ ညနေစာ တူတူပြင်ဆင်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ပန်းကန်ဆေးပြီးတဲ့အခါ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ သူ့ရဲ့အိမ်စာကို ကူလုပ်ပါတယ်။

• • •

When Simbegwire’s mother died, she was very sad. Simbegwire’s father did his best to take care of his daughter. Slowly, they learned to feel happy again, without Simbegwire’s mother. Every morning they sat and talked about the day ahead. Every evening they made dinner together. After they washed the dishes, Simbegwire’s father helped her with homework.

တစ်နေ့မှာ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ ပုံမှာထက်အိမ်ကို နောက်ကျမှရောက်လာပါတယ်။ “သမီးလေးရေ ဘယ်မှာလဲလို့” ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့အဖေဆီ ပြေးလာပါတယ်။ အဖေဟာအခြားအမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ကိုကိုင်ထားတာတွေ့တော့ သူရပ်လိုက်ပါတယ်။ သူ့အဖေကပြုံးပြီး“သမီးနဲ့အထူးတလည်တွေ့စေချင်တဲ့သူတစ်ဦးရှိပါတယ်။ သူက အနီတာပါ” လို့ပြုံးကြာပြောလိုက်တယ်။

. . .

One day, Simbegwire’s father came home later than usual. “Where are you my child?” he called. Simbegwire ran to her father. She stopped still when she saw that he was holding a woman’s hand. “I want you to meet someone special, my child. This is Anita,” he said smiling.

“ဟယ်လို ဆင်းဘက်ဝဲ အဖေကသမီးအကြောင်းကို အများကြီးပြောပြထားတယ်။” လို့ အနီတာက နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်သူက ပြုံးမပြသလို ကောင်မလေးကိုလည်း လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်တာမျိုးမလုပ်ပါဘူး။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ အဖေကတော့ ပျော်ရွှင်နေပြီးစိတ်လှုပ်ရှားနေပါတယ်။ သူဟာ သူတို့သုံးယောက်အတူနေထိုင်ဖို့နဲ့ ဘဝကဘယ်လိုကောင်းလာမလဲဆိုတာတွေကိုလည်း ပြောပါတယ်။ “သမီးရေ အနီတာကို သမီးရဲ့အမေအဖြစ်လက်ခံမယ်လို အဖေမျှော်လင့်ပါတယ်” လို့သူကပြောတယ်။

. . .

“Hello Simbegwire, your father told me a lot about you,” said Anita. But she did not smile or take the girl’s hand. Simbegwire’s father was happy and excited. He talked about the three of them living together, and how good their life would be. “My child, I hope you will accept Anita as your mother,” he said.

နောက်အပတ်မှာတော့ အနီတာဟာ ဆင်းဘက်ဝဲရယ်၊ သူ့အဒေါ်ရယ်နဲ့ သူ့ရဲ့တစ်ဝမ်းကွဲတွေကို အိမ်မှာလာစားသောက်ကဖြို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ တကယ့်စားပွဲတော်ပါဘဲ။ အနီတာဟာ ဆင်းဘက်ဝဲအကြိုက်ဆုံးအစားအသောက်တွေကို ပြင်ဆင်ထားပြီးလူတိုင်းဟာ သူတို့ဗိုက်ဝတဲ့အထိ စားသောက်ကပြါတယ်။ အဲ့ဒီနောက်တော့ လူကြီးတွေစကားပြောတဲ့အချိန်မှာ ကလေးတွေဟောပြေးလွှားဆော့ကစားနေကပြါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ ပျော်ရွှင်ပြီးသတ္တိရှိလာတယ်လို့ခံစားရပါတယ်။ သူဟာ သူ့အဖေနဲ့သူ့ရဲ့မိထွေးတို့နဲ့တူတူနေဖို့အတွက် သိပ်မကြာခင်အချိန်မှာ အိမ်ပြန်လာဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

. . .

The next week, Anita invited Simbegwire, with her cousins and aunt, to the house for a meal. What a feast! Anita prepared all of Simbegwire’s favourite foods, and everyone ate until they were full. Then the children played while the adults talked. Simbegwire felt happy and brave. She decided that soon, very soon, she would return home to live with her father and her stepmother.

သူ့အဖေဟာ သူ့ဆီကိုနေ့တိုင်း လာပါတယ်။ နောက်ဆုံး တော့ သူဟာ အနီတာကိုပါခေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ သူဟာအနီတာရဲ့လက်ကိုကိုင်ပြီး“တောင်းပန်ပါတယ်ကလေးရယ်၊ အန်တီမှားသွားတယ်၊ အန်တီ့ကို နောက်တစ်ခေါက်ကြိုးစားခွင့် ပေးမလား” လို့ပြောပြီးငိုပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့အဖေရဲ့ စိတ်ပူနေတဲ့ မျက်နှာကိုကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ရှေ့ကိုဖြည်းဖြည်းချင်းတိုးကြီးအနီတာကိုသူ့ရဲ့ လက်နဲ့ဖက်လိုက်ပါတယ်။

. . .

Her father visited her every day. Eventually, he came with Anita. She reached out for Simbegwire's hand. "I'm so sorry little one, I was wrong," she cried. "Will you let me try again?" Simbegwire looked at her father and his worried face. Then she stepped forward slowly and put her arms around Anita.

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ဘဝဟာ ပြောင်းလဲသွားပါတယ်။ မနက်ခင်းတွေမှာ သူ့အဖေနဲ့တူတူထိုင်တဲ့အချိန်မရှိတော့ပါဘူး။ အနီတာ သူ့ကိုအိမ်အလုပ်တွေအများကြီးခိုင်းတာမို့လို့ ကျောင်းကပေးလိုက်တဲ့အိမ်စာတွေကိုလုပ်ဖို့အတွက် ပင်ပန်းသွားပါပြီ။ ညနေစာစားပြီးတာနဲ့ သူဟာအိပ်ရာထဲကိုဘဲ သွားပါတယ်။ သူ့ရဲ့တစ်ခုတည်းသော နှစ်သိမ့်မှုကတော့ သူ့အမေချန်ထားပေးတဲ့ ရောင်စုံစောင်လေးတစ်ထည်ပါဘဲ။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေကတော့ သူ့သမီးမပျော်ရွှင်နေတာကို သတိမထားမိပါဘူး။

. . .

Simbegwire's life changed. She no longer had time to sit with her father in the mornings. Anita gave her so many household chores that she was too tired to do her school work in the evenings. She went straight to bed after dinner. Her only comfort was the colourful blanket her mother gave her. Simbegwire's father did not seem to notice that his daughter was unhappy.

လအနည်းငယ်ကတော့ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေက သူအိမ်ရဲ့အဝေးကိုခနသွားဖို့ သူတို့ကိုပြောပါတယ်။ “ငါအလုပ်ကိစ္စနဲ့ခရီးသွားရဖို့ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ဂရုစိုက်ကြမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်” လို့ပြောပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့မျက်နှာညိုးသွားပါတယ် ဒါပေမယ့် သူ့အဖေက သတိမထားမိလိုက်ပါဘူး။ အနီတာကလည်း ဘာမှမပြောပါဘူး။ သူလည်း မပျော်ရွှင်ပါဘူး။

. . .

After a few months, Simbegwire’s father told them that he would be away from home for a while. “I have to travel for my job,” he said. “But I know you will look after each other.” Simbegwire’s face fell, but her father did not notice. Anita did not say anything. She was not happy either.

ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့ရဲ့ တစ်ဝမ်းကွဲတွေနဲ့ ဆော့နေတဲ့အချိန်သူ့အဖေအဝေးကနေလာတာ တွေ့လိုက်ပါတယ်။ သူ့အဖေစိတ်ဆိုးမှာအရမ်းကြောက်ပြီးအိမ်ထဲမှာ ဝင်ပုန်းနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အဖေဟာ သူ့အနားလာပြီး“ဆင်းဘက်ဝဲ၊ သမီးမှာ သမီးအတွက်ပြည့်စုံတဲ့အမေကို သမီးကိုယ်တိုင် ရှာတွေ့ပြီးပါပြီ။ သမီးကိုချစ်ပြီးသမီးအပေါ်နားလည်ပေးတဲ့သူပေါ့။ သမီးအတွက်အရမ်းဂုဏ်ယူပြီးသမီးကိုချစ်ပါတယ်” လို့ပြောလိုက်ပါတယ်။ သူတို့ဟာဆင်းဘက်ဝဲပျော်သလောက် သူ့ဒေါ်ဆီမှာနေဖို့အတွက်သဘောတူလိုက်ပါတယ်။

. . .

Simbegwire was playing with her cousins when she saw her father from far away. She was scared he might be angry, so she ran inside the house to hide. But her father went to her and said, “Simbegwire, you have found a perfect mother for yourself. One who loves you and understands you. I am proud of you and I love you.” They agreed that Simbegwire would stay with her aunt as long as she wanted to.

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာအိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အခါ သူ့ရဲ့အခန်းဘာမှမရှိတာကို သတိထားမိလိုက်တယ်။ "ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တာလည်း အနီတာ" လို့ လေးလံတဲ့နှလုံးသားနဲ့ မေးလိုက်ပါတယ်။ အဲ့ဒီအမျိုးသမီးက ဆင်းဘက်ဝဲထွက်ပြေးသွားကြောင်း ပြောပါတယ်။ "ကျွန်မက သူ့ကျွန်မအပေါ်လေးစားစေချင်ခဲ့တာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မဘက်က အရမ်းတင်းကျပ်သွားတယ်ထင်တယ်" လို့ပြောပါတယ်။ ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့အဖေဟာ အိမ်ကနေထွက်ပြီး စမ်းချောင်းဘက်ဦးတည်ရာကို လျှောက်လာခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ သူ့ညီမရှိတဲ့ရွာဘက်ကိုလည်း သွားပြီးဆင်းဘက်ဝဲကိုတွေ့မိသလားလို့မေးဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

. . .

When Simbegwire's father returned home, he found her room empty. "What happened, Anita?" he asked with a heavy heart. The woman explained that Simbegwire had run away. "I wanted her to respect me," she said. "But perhaps I was too strict." Simbegwire's father left the house and went in the direction of the stream. He continued to his sister's village to find out if she had seen Simbegwire.

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ဘဝဟာ ပိုပြီးဆိုးရွားလာပါတယ်။ သူ့ရဲ့အလုပ်တွေကိုမပြီးရင် သို့မဟုတ် ပြန်ချေပရင် အနီတာက သူ့ကိုရိုက်ပါတယ်။ ညနေစာစားတဲ့အခါမှာလည်း အဲ့ဒီအမျိုးသမီးဟာ အစားအစာအများဆုံးစားပြီးဆင်းဘက်ဝဲအတွက် အနည်းငယ်သာချန်ပေးပါတယ်။ ညတိုင်း ဆင်းဘက်ဝဲဟာ သူ့အမေချန်ထားပေးတဲ့ စောင်ကိုဖက်ပြီးငိုပါတယ်။

. . .

Things got worse for Simbegwire. If she didn't finish her chores, or she complained, Anita hit her. And at dinner, the woman ate most of the food, leaving Simbegwire with only a few scraps. Each night Simbegwire cried herself to sleep, hugging her mother's blanket.

တစ်နေ့မနက်မှာ ဆင်းဘက်ဝဲဟာ အိပ်ရာထနော
က်ကျပါတယ်။ “ငပျင်းမ” ဆိုပြီးအနီတာက အော်လို
က်ပါတယ်။ သူဟာ ဆင်းဘတ်ဝဲကို အိပ်ရာပေါ်ကနေ ဆွဲ
ချသွားပါတယ်။ တန်ဖိုးရှိတဲ့စောင်ဟာ သံနဲ့ချိတ်မိပြီး
နှစ်ခြမ်းကွဲသွားပါတယ်။

. . .

One morning, Simbegwire was late getting out of bed. “You lazy girl!” Anita shouted. She pulled Simbegwire out of bed. The precious blanket caught on a nail, and tore in two.

ဆင်းဘက်ဝဲရဲ့ အဒေါ်ဟာ အဲ့ဒီကလေးကို သူ့ရဲ့အိမ်မှာ
ခေါ်သွားပါတယ်။ သူဟာဆင်းဘတ်ဝဲကို အစားအသော
က်ပူပူလေးတွေ ကျွေးပြီးသူ့အမေရဲ့စောင်နဲ့ သူ့ကို အိ
ပ်ရာထဲ သိပ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီညမှာဘဲ သူအိပ်ပျော်သွားတဲ့
အခါ ဆင်းဘတ်ဝဲက ငိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲ့ဒါတွေဟာ
သက်သာခြင်းမျက်ရည်တွေပေါ်ဘဲ။ သူ့အဒေါ်ဟာ သူ့ကိုပြု
စုစောင့်ရှောက်မယ်ဆိုတာ သူသိနေပါတယ်။

. . .

Simbegwire’s aunt took the child to her own house. She gave Simbegwire warm food, and tucked her in bed with her mother’s blanket. That night, Simbegwire cried as she went to sleep. But they were tears of relief. She knew her aunt would look after her.

အဲ့ဒီအမျိုးသမီးဟာ အပင်ပေါ်ကိုကြည့်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ရောင်စုံစောင်လေးနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ "ဆင်းဘက်ဝဲ၊ ငါ့အစ်ကိုရဲ့ကလေး" ဆိုပြီးငိုပါတယ်။ အခြားအမျိုးသမီးလေးတွေလည်း အဝတ်လျှော်တာရပ်လိုက်ပြီးဆင်းဘက်ဝဲ သစ်ပင်ပေါ်ကနေဆင်းလာနိုင်အောင် ကူညီကပြါတယ်။ သူ့ရဲ့အဒေါ်က သူ့ကိုဖက်ပြီးနှစ်သိမ့်ပေးပါတယ်။

. . .

This woman looked up into the tree. When she saw the girl and the pieces of colourful blanket, she cried, "Simbegwire, my brother's child!" The other women stopped washing and helped Simbegwire to climb down from the tree. Her aunt hugged the little girl and tried to comfort her.

ဆင်းဘက်ဝဲက အရမ်းကို စိတ်ဆိုးသွားပါတယ်။ သူဟာ အိမ်ကနေ ထွက်ပြေးဖို့အတွက် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ သူဟာအပိုင်းပိုင်းအစစဖြစ်သွားတဲ့ သူ့အမေရဲ့စောင်ကိုယူ၊ အစားအသောက်တွေကိုထုပ်ပြီးအိမ်ကနေထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ သူ့အဖေခေါ်လာနေကြလမ်းလေးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ပါတယ်။

. . .

Simbegwire was very upset. She decided to run away from home. She took the pieces of her mother's blanket, packed some food, and left the house. She followed the road her father had taken.

ညနေရောက်တဲ့အခါ စမ်းချောင်းလေးနားမှာရှိတဲ့ သစ်ပင်မြင့်တစ်ပင်ပေါ်တက်ပြီးအကိုင်းတွေကို သူ့အတွက် အိပ်ယာအဖြစ်လုပ်ပါတယ်။ သူအိပ်ပျော်သွားဖို့အတွက် “မေမေ၊ မေမေ၊ မေမေ သမီးကိုချန်ထားခဲ့တယ်။ သမီးကိုချန်ထားခဲ့ပြီးဘယ်တော့မှ မပြန်လာဘူး။ အဖေကသမီးကိုမချစ်တော့ဘူး။ အမေဘယ်တော့ပြန်လာမလဲ။ အမေသမီးကိုချန်ထားခဲ့တယ်” ဆိုပြီးသီချင်းဆိုနေပါတယ်။

• • •

When it came to evening, she climbed a tall tree near a stream and made a bed for herself in the branches. As she went to sleep, she sang: “Maama, maama, maama, you left me. You left me and never came back. Father doesn’t love me anymore. Mother, when are you coming back? You left me.”

နောက်နေ့မနက်မှာလည်း ဆင်းဘက်ဝဲဟာ အဲ့ဒီသီချင်းဘဲထပ်ခါထပ်ခါ ဆိုနေပါတယ်။ အမျိုးသမီးတွေဟာ စမ်းချောင်းမှာ အဝတ်လျှော်ဖို့အတွက်လာတဲ့အခါမှာ သူတို့ဟာ သစ်ပင်မြင့်ပေါ်က ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းတဲ့ သီချင်းဆိုသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ သူတို့က ဒီအသံဟာ သစ်ရွက်လေတိုးသံလို့ဘဲထင်ပြီးသူတို့အလုပ်ကို သူတို့ဆက်လုပ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့်အမျိုးသမီးတစ်ဦးဟာ သီချင်းသံကိုသေချာနားထောင်ပါတယ်။

• • •

The next morning, Simbegwire sang the song again. When the women came to wash their clothes at the stream, they heard the sad song coming from the tall tree. They thought it was only the wind rustling the leaves, and carried on with their work. But one of the women listened very carefully to the song.